

Het Litteken Lip (Lampe & Haute Coiffure, i.s.m. Monty) FOKKE VAN DER MEULEN

Marleen Baeten

'Zijn wij het die de woorden verzinnen, of zijn het de woorden die ons verzinnen?' Pieter De Buysser schreef een poëtisch-filosofische tekst. Wouter Hendrickx, Adriaan Van den Hoof en Geert Van Rampelberg maken er een plezierige voorstelling van, een speelse aanzet tot een intrigerende zoektocht.

Drie acteurs in maatpak vertellen hoe elk van hen anderhalf jaar geleden een brief in de bus kreeg, op 10 januari 1790 afgestempeld in Koningsberg. 'In de brief stonden zowel de sporen van ons verleden, als de voorafspiegelingen van onze toekomst.' Wouter Hendrickx,

Het Litteken Lip

Adriaan Van den Hoof en Geert Van Rampelberg beschrijven hun ontredde en hun vergeefse pogingen om aan deze voorbestemdheid te ontsnappen. Daarbij maken ze gretig gebruik van alle mogelijke theatrale verteltechnieken, maar telkens hun spel uit de bocht dreigt te gaan neemt een andere acteur het verhaal over, wat een relativerend effect heeft.

De voorstelling intrigeert van meet af aan door de combinatie van ongecompliceerd spel en raadselachtige tekst. Zo luidt één van de eerste zinnen in de beschrijving van de brieven:

'Het werkwoord "zijn" kwam er niet in voor.' De zin misstaat niet in het absurde verhaal, maar echt gratis lijkt hij toch ook weer niet. Ook het einde maakt nieuwsgierig:

ZAFIR:

In elk van onze brieven verschenen na negen dagen en negen nachten, onderaan de steeds veranderende tekst, twee blijvende zinnen:

GINVID:

Ziehier de woorden die jullie verzinnen.